

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i mervärdesskattelagen.

Det föreslås att det i mervärdesskattelagen görs de ändringar som krävs för Finlands anslutning till nordatlantiska fördraget i fråga om försvarsinsatser som görs inom ramen för nordatlantiska fördraget.

Enligt förslaget ska försäljning av varor och tjänster som sker i Finland till försvarsmakterna i andra stater som är part i nordatlantiska fördraget samt import av varor som dessa gör i Finland befrias från mervärdesskatt under vissa förutsättningar, om dessa staters försvarsmakters väpnade styrkor deltar i en gemensam försvarsinsats utanför sin egen stat.

Den föreslagna lagen hänför sig till Finlands medlemskap i Nordatlantiska fördragsorganisationen och avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge.....	4
2.1 EU-lagstiftningen.....	4
2.2 Nationell lagstiftning.....	7
3 Målsättning och de viktigaste förslagen	8
3.1 Allmänt.....	8
3.2 Mervärdesskattelagen.....	8
4 Förslagets konsekvenser	9
4.1 Ekonomiska konsekvenser.....	9
4.2 Konsekvenser för förvaltningen.....	10
5 Remissvar	10
6 Specialmotivering.....	10
7 Bestämmelser på lägre nivå än lag	14
8 Ikraftträdande.....	14
LAGFÖRSLAG	15
Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	15
BILAGOR.....	17
PARALLELTEXT	17
Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	17
FÖRORDNINGSUTKAST	20
Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om mervärdesskatten.....	20

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Nordatlantiska fördraget undertecknades den 4 april 1949 och trädde i kraft internationellt den 24 augusti 1949. Nordatlantiska fördraget är det fördrag genom vilket Nordatlantiska fördragsorganisationen (North Atlantic Treaty Organization, Nato) inrättats. Det innehåller bestämmelser om principerna för alliansens verksamhet och om medlemmarnas skyldigheter. Nato är en internationell organisation bestående av Förenta staterna, Kanada och 28 europeiska stater. Organisationen viktigaste uppgift är att med politiska och militära medel garantera säkerheten för de stater som är parter i Nato. De stater som hör till Nato undertecknade Finlands anslutningsprotokoll efter anslutningssamtalen den 5 juli 2022. Genom att ansluta sig till nordatlantiska fördraget (lag om nordatlantiska fördraget 442/2023, förordning 644/2023 och RP 315/2022 rd) blev Finland medlem i Nato. Finlands anslutning till nordatlantiska fördraget trädde i kraft när Finlands anslutningsinstrument deponerades hos Amerikas förenta staters regering den 4 april 2023.

Bestämmelser om det mervärdesskattesystem som ska tillämpas i EU finns i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*. Genom direktivet har en gemensam skattebas inom mervärdesskattesystemen för EU:s medlemsstater fastställts.

Mervärdesskattedirektivet innehåller bestämmelser om försvarsinsatser inom ramen för Nato. Med stöd av dessa är försäljning av varor och tjänster samt införsel av varor under vissa förutsättningar befriade från mervärdesskatt, när förvärvet eller införseln genomförs av försvarsmakten i en stat som är part i nordatlantiska fördraget när staten deltar i gemensamma försvarsinsatser utanför sin egen stat. Undantag har angetts för sådana situationer där kopplingen mellan intäktstillflödet och kostnadsflödet bryts. Den mervärdesskatt som tas ut för leveranser och tillhandahållanden utgör annars inkomst i den stat där de väpnade styrkorna är stationerade i stället för i styrkornas egen stat.

Mervärdesskattedirektivet innehåller också bestämmelser om försvarsinsatser inom EU. Dessa bestämmelser trädde i kraft vid ingången av juli 2022 (lag 417/2022 och RP 66/2022 rd). Syftet med dem var att så långt det är möjligt förenhetliga mervärdesskattebehandlingen av de försvarsinsatser som görs inom ramen för EU och Nato. Därför följer ordalydelsen i bestämmelserna om försvarsinsatser som görs inom ramen för EU i stor utsträckning ordalydelsen i mervärdesskattedirektivets bestämmelser om de försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato.

Anslutningen till Nato förutsätter att Finlands mervärdesskattelag (1501/1993) ändras. Genom förslaget sätts bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet om Natos försvarsinsatser i kraft nationellt. Syftet med förslaget är att befria anskaffning av varor och tjänster som görs för försvarsinsatser inom ramen för Nato från mervärdesskatt i samma utsträckning som för närvarande i fråga om försvarsinsatser som genomförs inom ramen för EU.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utkastet till proposition var på remiss 2–20.1.2023. Utlåtande begärdes av sådana myndigheter och intresseorganisationer inom näringslivet som är centrala med tanke på propositionen, sammanlagt nio aktörer.

Begäran om utlåtande och de utlåtanden som lämnats finns på statsrådets webbplats på adressen valtioneuvosto.fi/hankkeet med projektkoden [VM001:00/2023](#).

2 Nuläge

2.1 EU-lagstiftningen

Bestämmelser om försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato ingår i artiklarna 22, 143 och 151 i mervärdesskattedirektivet. Mervärdesskattelagen innehåller också bestämmelser om försvarsinsatser som görs inom ramen för EU. De ingår i samma artiklar i direktivet.

Enligt artikel 143.1 h i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller import av varor till en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget, om den görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i detta fördrag och varorna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna. En motsvarande bestämmelse om försvarsinsatser som görs inom ramen för EU finns i artikel 143.1 ga.

Enligt artikel 151.1 c i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget och är avsedda för väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i det fördraget samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna. Enligt artikel 151.1 d ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs med en annan medlemsstat som bestämmelseort och är ämnade för väpnade styrkor tillhörande varje annan stat som är part i Nordatlantiska fördraget än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna. Motsvarande bestämmelser om försvarsinsatser inom ramen för EU finns i artikel 151.1 ba och bb.

Enligt artikel 398 i mervärdesskattedirektivet ska mervärdesskattekommittén behandla frågor som avser tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om mervärdesskatt. Enligt kommissionens dokument som behandlades i mervärdesskattekommittén 2015 (taxud.c.1(2015)2047898) är syftet med undantagen i fråga om nordatlantiska fördraget att medlemsstaterna kan respektera sina internationella åtaganden och undantagen sträcker sig endast så långt som det förutsätts för att fullgöra åtagandena. Enligt kommissionens dokument som behandlades i mervärdesskattekommittén 2016 (taxud.c.1(2016)923028) förutsätts för tillämpningen av undantagen i fråga om Nato i artiklarna 143 och 151 i mervärdesskattedirektivet att försäljningen sker i en EU-medlemsstat som är part i nordatlantiska fördraget, att försäljningen sker till väpnade styrkor som hör till försvarsmakten i en annan fördragsstat än den stat där varorna överläts eller tjänsterna tillhandahålls och att dessa väpnade styrkor deltar i gemensamma försvarsinsatser. I fråga om artikel 151.1 d i direktivet förutsätts det dock inte att den EU-medlemsstat där försäljningen sker hör till nordatlantiska fördraget.

Enligt Europeiska unionens domstols dom (mål C-225/11, Able UK Ltd) ska artikel 151.1 c om Nato tolkas på så sätt att tjänster som tillhandahålls i en stat som är part i nordatlantiska fördraget är undantagna från mervärdesskatt endast när dessa tjänster tillhandahålls en del av den andra fördragsstatens väpnade styrkor som deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna eller en civil del som åtföljer dessa styrkor, och tjänsterna tillhandahålls en del av dessa väpnade styrkor

som är stationerade i eller befinner sig i den berörda medlemsstaten eller en civil del som åtföljer dessa styrkor. I beslutet konstateras det också att undantag från mervärdesskatteplikt enligt domstolens fasta praxis ska tolkas restriktivt, eftersom de utgör undantag från den allmänna principen att mervärdesskatt ska tas ut på alla tjänster som en skattskyldig tillhandahåller mot vederlag.

Artikel 5 i nordatlantiska fördraget innehåller en central bestämmelse om kollektivt självförsvar. Enligt artikeln ska ett väpnat angrepp mot en eller flera av parterna betraktas som ett angrepp mot dem alla, och i händelse av ett sådant väpnat angrepp ska varje part under utövande av rätten till individuellt eller kollektivt självförsvar bistå den eller de angripna parterna genom att individuellt och i samförstånd med de övriga parterna utan dröjsmål vidta de åtgärder som den anser nödvändiga, inklusive bruk av vapenmakt, för att återställa och upprätthålla säkerheten. Enligt artikel 3 i fördraget ska parterna, för att effektivare uppnå målen för fördraget, var för sig och tillsammans, genom kontinuerlig och effektiv egen beredskap och ömsesidigt bistånd, upprätthålla och utveckla sin individuella och kollektiva förmåga att stå emot väpnade angrepp.

Enligt kommissionens dokument (taxud.c.1(2016)923028) är en förutsättning för de gemensamma försvarsinsatser som avses i mervärdesskattedirektivet att väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget är på plats eller deltar i enlighet med de mål och syften som anges i nordatlantiska fördraget. Undantagen gäller inte situationer där väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget är på plats eller deltar på grund av ett sådant bilateralt avtal som inte i sig följer av eller kan härledas till nordatlantiska fördraget. Undantagen gäller situationer där väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en stat som är part i nordatlantiska fördraget är stationerade på, besöker eller passerar genom en annan fördragsparts territorium.

Enligt kommissionens dokument (taxud.c.1(2016)923028) ska undantagen tillämpas endast på direkt försäljning till väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget eller den civilpersonal som åtföljer dem. Tillämpningsområdet för undantagen får inte utvidgas längre i leveranskedjan. Undantagen omfattar sålunda inte försäljarnas, entreprenörernas eller underleverantörernas egna anskaffningar. Dessa har dock i enlighet med artikel 169.b i direktivet i princip rätt till avdrag i den mån varorna eller tjänsterna används för transaktioner som är undantagna från skatteplikt med stöd av artikel 151. Enligt artikel 169.b i direktivet ska den beskattningsbara personen ha rätt till avdrag för mervärdesskatt i den mån varorna eller tjänsterna används för transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 151.

Enligt det åttonde skälet i ingressen till rådets direktiv (EU) 2019/2235 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen bör, i likhet med undantaget från mervärdesskatt för försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato, undantagen för de försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik vara begränsade i omfattning. Dessa undantag bör endast gälla i situationer där väpnade styrkor utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och bör inte omfatta civila uppgifter inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls för användning av civilpersonal kan därför endast omfattas av undantagen när civilpersonalen åtföljer väpnade styrkor som utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför deras medlemsstat. Uppgifter som uteslutande utförs av civil personal, eller uteslutande utförs genom utnyttjande av civil kapacitet, bör inte betraktas som en försvarsinsats när direktivets bestämmelser tillämpas. Enligt det fjärde skälet i ingressen till direktivet

omfattar de gemensamma försvarsinsatserna bland annat militära uppdrag och operationer, insatser av stridsgrupper och ömsesidigt bistånd. Enligt kommissionens förslag från den 24 april 2019 (COM(2019) 192 final) skulle undantagen i fråga om militära uppdrag och insatser omfatta bland annat verksamhet som en del av en (åter)utplacering, såsom utplacering i operativa högkvarter, överföringar, förflyttningar, förhandsutplaceringar, övningar och möten.

På motsvarande sätt som de försvarsinsatser som görs inom ramen för EU omfattar tillämpningsområdet för undantag som gäller försvarsinsatser inom ramen för Nato till exempel militära uppdrag och insatser som genomförs inom ramen för Natos gemensamma försvarsinsatser och övningsverksamhet som hänförs till gemensamma försvarsinsatser. Undantagen omfattar inte uppgifter som uteslutande utförs av civil personal eller som uteslutande utförs genom utnyttjande av civil kapacitet.

De undantag i mervärdesskattedirektivet som gäller försvarsinsatser inom ramen för Nato tillämpas endast på förvärv som görs av väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget eller av den civilpersonal som åtföljer dem. De tillämpas inte på Nato som internationell organisation eller organisationens personal. Bestämmelser om undantag som gäller internationella organisationer finns i artiklarna 143 och 151 i direktivet. Enligt artikel 143.1 g i direktivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta import av varor som görs av internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och import som görs av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte. Enligt artikel 151.1 b i direktivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och för medlemmar av sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte.

Enligt artikel 151.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet ska undantagen i första stycket, inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten, gälla till dess att gemensamma skatteregler är införda. Enligt artikel 151.2 får undantaget när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten.

I artikel 22.2 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det att om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 h. Bestämmelsen gäller situationer där de väpnade styrkorna i stater som är part i nordatlantiska fördraget har deltagit i gemensamma försvarsinsatser och då skattefritt har skaffat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser, medan varorna senare tas i annat bruk av de väpnade styrkorna eller av civilpersonalen. En motsvarande bestämmelse om försvarsinsatser inom ramen för EU ingår i artikel 22.1.

Enligt artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet ska skatt inte tas ut i fråga om gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en näringsidkare eller av en juridisk person som inte är näringsidkare, om leverans av varorna skulle vara undantagen från skatteplikt i medlemsstaten i enlighet med artiklarna 148 och 151. Denna skattefrihet är inte beroende av det sammanlagda beloppet av köparens årliga förvärv. I enlighet med artikel 151.1 d ska det sålunda inte betalas skatt för

varor som köpts i en annan EU-medlemsstat av väpnade styrkor i en stat som är part i nordatlantiska fördraget, om motsvarande försäljning skulle ha varit skattefri i denna medlemsstat med stöd av bestämmelsen. Enligt artikel 139.1 andra stycket i direktivet ska undantaget i fråga om gemenskapsintern varuförsäljning inte tillämpas på leverans av varor till en sådan näringsidkare eller juridisk person som inte är näringsidkare och vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1. Med andra ord tillämpas inte bestämmelsen om skattefrihet vid gemenskapsintern varuförsäljning på detta slag av försäljning, utan skattefriheten följer av artikel 148 eller 151 i direktivet. Skyldigheten att lämna en sammanställning enligt artikel 262 gäller på denna grund inte försäljning som är skattefri.

2.2 Nationell lagstiftning

Mervärdesskattedirektivet har i Finland huvudsakligen genomförts genom mervärdesskattelagen. Finland har inte varit part i Nordatlantiska fördraget, så i mervärdesskattelagen ingår för närvarande inte några andra bestämmelser om försvarsinsatser inom ramen för Nato än 72 d § 4 mom. Lagens 72 d § 4 mom. gäller försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är part i Nato men gäller inte destinationsstatens eget försvar. Lagen innehåller sålunda inte till exempel bestämmelser om försäljning av varor eller tjänster till väpnade styrkor som befinner sig i Finland och tillhör andra stater som är part i Nato eller deras varuimport i Finland. Detta beror på att endast sådan försäljning och import som genomförs i medlemsstater som är part i Nato eller på deras territorium ska befrias från skatt enligt bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet. Försäljning eller import som sker i Finland har alltså hittills inte kunnat befrias från skatt till denna del.

På motsvarande sätt som mervärdesskattedirektivet innehåller mervärdesskattelagen redan nu bestämmelser om försvarsinsatser som genomförs inom ramen för EU. Befriad från skatt är enligt bestämmelserna försäljning av varor och tjänster i Finland till andra EU-medlemsstaters försvarsmaktens väpnade styrkor, försäljning av varor och tjänster till en annan EU-medlemsstat till väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en annan EU-medlemsstat än destinationsstaten samt import av varor som görs i Finland av väpnade styrkor tillhörande försvarsmakten i andra EU-medlemsstater. Undantagen omfattar inte försäljning av varor och tjänster eller import av varor till försvarsmaktens väpnade styrkor i den EU-medlemsstat där varorna levereras, tjänsterna tillhandahålls eller varorna importeras.

Den för närvarande enda bestämmelsen i mervärdesskattelagen som gäller försvarsinsatser inom ramen för Nato finns i 72 d § 4 mom. Enligt momentet betalas skatt inte på försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är medlem i Atlantpakten och deltar i gemensamt försvar eller när varorna och tjänsterna tillhandahålls civilpersonal som åtföljer dessa styrkor eller de är avsedda för styrkornas mässar och marketenterier, under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar. Enligt paragrafens 6 mom. ska förutsättningarna för skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning. Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 d i mervärdesskattedirektivet. En motsvarande bestämmelse om försvarsinsatser inom ramen för EU ingår i 72 d § 5 mom. i mervärdesskattelagen.

I 94 § 1 mom. 24 punkten i mervärdesskattelagen ingår en bestämmelse som gäller import av varor som gjorts i Finland inom ramen för EU:s försvarsinsatser. Skattefria är enligt den punkten varor som importerats för användning enligt 129 c § av en annan medlemsstats försvarsmakt, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro. Bestämmelsen motsvarar artikel 143.1 ga i mervärdesskattedirektivet.

Mervärdesskattelagens 129 c § gäller försäljning av varor och tjänster i Finland till försvarsmakten i andra medlemsstater. Enligt den paragrafen ska till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland. Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro. Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 ba i mervärdesskattedirektivet.

I 26 j § i mervärdesskattelagen finns en bestämmelse där det föreskrivs att om försvarsmakten i en medlemsstat, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Bestämmelsen gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat. Bestämmelsen motsvarar artikel 22.1 i mervärdesskattedirektivet.

Bestämmelsen i 26 j § gäller situationer där en medlemsstats väpnade styrkor har deltagit i unionens gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och de med stöd av bestämmelserna i direktivet skattefritt har förvärvat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser. Bestämmelsen gäller till exempel sådana situationer där den finska försvarsmaktens väpnade styrkor har deltagit i unionens gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och då skattefritt har köpt varor för att användas i den medlemsstaten och varorna i fråga överförs för att användas av den finska försvarsmakten i Finland. Med stöd av bestämmelsen ska försvarsmakten betala skatt för bruk av sådana varor på finskt territorium. Bestämmelsen gäller också situationer där en annan medlemsstats väpnade styrkor tar varor i sådant bruk som inte berättigar till skattefrihet när de befinner sig i Finland.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Allmänt

Anslutningen till Nato förutsätter att Finlands mervärdesskattelag (1501/1993) ändras. Genom förslaget sätts bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet om försvarsinsatser inom ramen för Nato i kraft nationellt. Enligt förslaget ska försäljning av varor och tjänster i Finland till försvarsmakten i andra stater som är part i nordatlantiska fördraget samt import av varor som dessa har gjort i Finland befrias från mervärdesskatt under vissa förutsättningar, om dessa staters försvarsmakters väpnade styrkor deltar i en gemensam försvarsinsats utanför den egna staten. Syftet med förslaget är att från mervärdesskatt befria anskaffning av varor och tjänster som görs för försvarsinsatser inom ramen för Nato i samma utsträckning som för närvarande i fråga om försvarsinsatser som genomförs inom ramen för EU.

3.2 Mervärdesskattelagen

Det föreslås att mervärdesskattelagen ändras så att det i lagens 129 c § tas in en bestämmelse enligt vilken det till försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster på vissa villkor när försvarsmaktens väpnade styrkor befinner sig i Finland om de väpnade styrkorna deltar i en gemensam försvarsinsats. I 94 § i mervärdesskattelagen, som gäller skattefrihet för varor som importeras, ska det

enligt förslaget tas in en bestämmelse om skattefrihet för varor som importeras i Finland av försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget. Skattefriheten gäller situationer där väpnade styrkor i försvarsmakten i en stat som är part i Nato deltar i Natos gemensamma försvarsinsatser utanför den egna staten.

Det gällande 72 d § 4 mom. i mervärdesskattelagen gäller försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget men gäller inte väpnade styrkor som hör till destinationsstatens eget försvar. Formuleringen i bestämmelsen ändras så att den motsvarar den formulering i 72 § 5 mom. som gäller försvarsinsatser inom ramen för EU. Bestämmelsens tillämpningsområde ändras inte.

Enligt 26 j § i lagen ska med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag jämföras det att försvarsmakten i en EU-medlemsstat tar varor i bruk för sina egna väpnade styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem, om försvarsmakten inte har köpt dessa varor i enlighet med de allmänna skattebestämmelserna och om import av dessa varor inte skulle ha berättigat till skattefrihet. Enligt förslaget utvidgas bestämmelsens tillämpningsområde till att omfatta försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato.

Det föreslås att lagens gällande 26 c § 3 mom. 2 punkt samt 129 d, 129 e och 209 r §, vilka gäller försvarsinsatser som görs inom ramen för EU, med stöd av de hänvisningar som ingår i bestämmelserna också ska tillämpas på situationer som gäller försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato. Enligt 26 c § 3 mom. 2 punkten i lagen är det inte fråga om gemenskapsinternt förvärv bland annat när förvärvet av varan skulle berättiga till återbäring enligt 129 c §, om försäljningen skulle ske i Finland. Lagens 129 d § gäller avdrag av skatt som återburits till för stort belopp från ett skattebelopp som återbärs senare. Enligt bestämmelsen kan det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare. Lagens 129 e § gäller rätten att söka ändring och hur tidsfristen för begäran om omprövning räknas. Enligt paragrafen gäller rätten att söka ändring enligt 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) också den som är berättigad till återbäring enligt 129 c §. Vid sökande av ändring tillämpas omprövningsförfarande och tidsfristen beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller. I lagens 209 r § föreskrivs det om förvaring av fakturor som ligger till grund för en ansökan om skatteåterbäring. Enligt bestämmelsen ska fakturan förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

4 Förslagets konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Enligt förslaget ska försäljning av varor och tjänster i Finland till försvarsmakten i andra stater som är part i Nato samt import av varor som dessa har gjort i Finland befrias från mervärdesskatt under vissa förutsättningar. Undantagen från skatt gäller produkter för officiellt bruk för dessa försvarsmakters väpnade styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem samt produkter för försörjning av deras mässar och marketenterier. Undantagen omfattar bland annat övningsverksamhet som hänför sig till Natos gemensamma försvarsverksamhet. Undantagen gäller situationer där väpnade styrkor tillhörande försvarsmakten i stater som är part i Nato deltar i en gemensam försvarsinsats utanför sin egen stat.

I brist på mer detaljerade uppgifter är det svårt att uppskatta eventuella intäktsförluster för Finland. Undantaget från skatt kan föranleda ökande förluster av skatteintäkter i takt med ökade försvarsinsatser inom ramen för Nato. Detta kan till exempel bero på att övningsverksamheten inom ramen för Nato ökar i Finland eller på att trupper från andra stater som är part i Nato

eventuellt befinner sig i Finland. I detta skede bedöms de eventuella intäktsförlusterna vara små. Finland kan på motsvarande sätt dra nytta av undantagen vid deltagande i gemensamma försvarsinsatser inom ramen för Nato utanför Finland.

4.2 Konsekvenser för förvaltningen

Ändringarna i den mervärdesskattemässiga behandlingen av försvarsinsatser inom ramen för Nato kan i vissa situationer medföra nya problem med gränsdragning mellan olika situationer och på så sätt öka de administrativa kostnaderna för Skatteförvaltningen och aktörerna.

I det här skedet ökar de föreslagna ändringarna endast i liten utsträckning behovet av styrning och de administrativa kostnaderna för Skatteförvaltningen. Ändringarna bedöms inte medföra något behov av tilläggsfinansiering för Skatteförvaltningen. I takt med att försvarsinsatserna inom ramen för Nato utvecklas eller omfattningen ökar kan det bli nödvändigt att ompröva frågan.

5 Remissvar

Utlåtande om utkastet till proposition lämnades av fyra instanser. Tre instanser meddelade att de inte hade något att yttra. Utlåtande lämnades av försvarsministeriet, Skatteförvaltningen, Finsk Handel rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Remissinstanserna förhöll sig positivt till propositionen. I försvarsministeriets utlåtande fästes uppmärksamhet vid terminologin, användningen av termer och de begrepp som gäller tillämpningsområdet för skattebefrielse. Detta har i stor utsträckning beaktats i propositionen och motiveringen har preciserats och kompletterats till dessa delar. Försvarsministeriet ansåg också att det är viktigt att Skatteförvaltningen har uppdaterade anvisningar som möjliggör att förfarandet genomförs i praktiken. I utlåtandet från Finsk Handel bad man om en precisering i dokumenteringen i fråga om skattefrihet vid försäljning. I utlåtandet föreslogs det dessutom att det i propositionen eller Skatteförvaltningens anvisningar ska preciseras hurudan den skriftliga bekräftelsen från den behöriga myndigheten i destinationsstaten ska vara. Det ansågs inte motiverat att komplettera propositionen till denna del.

6 Specialmotivering

26 j §. I paragrafen föreskrivs det att om försvarsmakten i en EU-medlemsstat, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte är berättigade till skattefrihet, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Paragrafen gäller situationer där väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en EU-medlemsstat har deltagit i gemensamma försvarsinsatser och då skattefritt har skaffat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser, medan varorna senare tas i annat bruk av de väpnade styrkorna eller av civilpersonalen. Bestämmelsen motsvarar artikel 22.1 i mervärdesskattedirektivet.

I artikel 22.2 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det att om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 h.

Paragrafen ändras så att dess tillämpningsområde utvidgas att gälla de försvarsinsatser inom ramen för Nato som avses i artikel 22.2 i direktivet. Bestämmelsen gäller sålunda också situationer där väpnade styrkor som tillhör försvarsmakten i en stat som är part i nordatlantiska fördraget har deltagit i gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och skattefritt har förvärvat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser. Bestämmelsen gäller till exempel sådana situationer där den finska försvarsmaktens väpnade styrkor har deltagit i Natos gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och då skattefritt har köpt varor för att användas i den medlemsstaten och varorna i fråga överförs för att användas av den finska försvarsmakten i Finland. Med stöd av bestämmelsen ska försvarsmakten betala skatt för bruk av sådana varor på finskt territorium. Bestämmelsen gäller också situationer där väpnade styrkor tillhörande försvarsmakten i en annan stat som är part i Nato tar varor i sådant bruk som inte berättigar till skattefrihet redan när de befinner sig i Finland.

72 d §. I paragrafen föreskrivs det om skattefri försäljning av varor och tjänster till i andra medlemsstater belägna diplomatiska beskickningar, organ inom Europeiska unionen, internationella organisationer och försvarsmakterna i stater som är part i nordatlantiska fördraget och EU:s medlemsstater. Enligt nuvarande 4 mom. betalas skatt inte på försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är medlem i Atlantpakten och deltar i gemensamt försvar eller när varorna och tjänsterna tillhandahålls civilpersonal som åtföljer dessa styrkor eller de är avsedda för styrkornas mässar och marketenterier, under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar. Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 d i mervärdesskattedirektivet. Paragrafens 5 mom. gäller försvarsinsatser som görs inom ramen för EU. Enligt paragrafens 6 mom. ska förutsättningarna för skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning.

Det föreslås att ordalydelsen i det gällande 4 mom. om försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato ändras för enhetlighetens skull så att den motsvarar ordalydelsen i det gällande 5 mom. om försvarsinsatser som genomförs inom ramen för EU. Tillämpningsområdet och förfarandena i bestämmelsen ändras inte. Bestämmelsen gäller situationer där försvarsmaktens väpnade styrkor i stater som är part i Nato deltar i gemensamma försvarsinsatser utanför sin stat i någon annan EU-medlemsstat än Finland och köper varor eller tjänster från Finland för att användas utanför den egna staten. Bestämmelsen ska enligt förslaget också gälla försäljning av varor och tjänster till Försvarsmakten i situationer där försvarsmaktens väpnade styrkor deltar i Natos gemensamma försvarsinsatser utanför Finland och köper varor eller tjänster från Finland för att användas där. I annat fall försätts förvärv som den finska försvarsmaktens väpnade styrkor gjort i Finland i en sämre ställning än förvärv från andra EU-medlemsstater eller länder utanför EU. Liksom för närvarande ska undantag beviljas genom att man tillämpar direkt undantag från skatteplikt och skattefriheten beviljas på motsvarande villkor som den beviljas i destinationsstaten.

I artikel 51.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *genomförandeförordningen*, föreskrivs det att om mottagaren av en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster är etablerad inom gemenskapen men inte i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet äger rum, ska intyget om undantag från mervärdesskatte- och/eller punktskatteplikt som fastställs i bilaga II till förordningen tjäna som en bekräftelse på att transaktionen är berättigad till ett sådant undantag enligt artikel 151 i direktivet. I enlighet med förordningen ska försvarsmakten i Natostater som är etablerad i andra EU-medlemsstater än Finland använda intyget vid köp av varor eller tjänster i Finland. Enligt

artikel 51.3 i genomförandeförordningen ska leverantören eller tillhandahållaren införskaffa intyget från mottagaren av varorna eller tjänsterna och behålla intyget som en del av sina räkenskaper.

Enligt det gällande 6 mom. i paragrafen ska förutsättningarna för skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning. Bestämmelsen i 3 § 3 mom. i statsrådets förordning om mervärdesskatten (1356/2016), nedan *förordningen om mervärdesskatten*, gäller påvisande av förutsättningarna för skattefrihet vid förvärv som görs av stater som är medlemmar i Atlantpakten. Enligt bestämmelsen ska säljaren av varor och tjänster i fall som avses i 72 d § 4 mom. i mervärdesskattelagen ha en skriftlig bekräftelse från den behöriga myndigheten i destinationsstaten på att sådan försäljning är skattefri eller att förvärvet berättigar till återbäring av skatt när försäljningen sker i destinationsstaten.

94 §. I paragrafen föreskrivs det om skattefrihet för varor som importeras. Paragrafens nuvarande 1 mom. 24 punkten gäller import av varor som en annan EU-medlemsstats försvarsmakt gör i Finland. Skattefria är enligt den punkten varor som importerats för användning enligt 129 c § av en annan medlemsstats försvarsmakt, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro.

Enligt artikel 143.1 h i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller import av varor till en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget, om den görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i detta fördrag och varorna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

Det föreslås att 94 § 1 mom. 24 punkten i mervärdesskattelagen ändras så att det i punkten tas in en bestämmelse som motsvarar artikel 143.1 h i direktivet. Enligt punkten är import av varor som importerats för användning av försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget skattefri, om varorna importeras för användning enligt 129 c § 2 mom. i lagförslaget.

129 c §. I paragrafen föreskrivs det om skattefrihet för förvärv av varor och tjänster som gjorts av en annan EU-medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland. Under vissa förutsättningar återbetalas till en annan EU-medlemsstats väpnade styrkor i Finland den skatt som ingår i förvärv av varor och tjänster som köpts i Finland, om de väpnade styrkorna deltar i en gemensam försvarsinsats.

Enligt paragrafens 1 mom. ska till försvarsmakten i en annan EU-medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland. Förutsättningen för återbäring är enligt paragrafens 2 mom. att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro. Enligt 3 mom. återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten. Enligt 4 mom. i paragrafen ska Skatteförvaltningen bestämma närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

Artikel 151.1 c i mervärdesskattedirektivet gäller skattefrihet när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster på en EU-medlemsstats territorium till försvarsmakten i andra stater som är part i Nato. Enligt den bestämmelsen ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget och är avsedda för väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i det fördraget samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna. Enligt artikel 151.1 andra stycket ska undantagen tillämpas inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten.

Det föreslås att paragrafens gällande 2 mom. ändras så att det där tas in en bestämmelse som motsvarar artikel 151.1 c i direktivet. Enligt den ska till försvarsmakten i andra stater som är part i nordatlantiska fördraget återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av denna försvarsmakts väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en gemensam försvarsinsats. Enligt förslaget gäller rätten till återbäring även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland. Det föreslås att paragrafens gällande 2, 3 och 4 mom. av denna anledning blir 3, 4 och 5 mom.

En förutsättning för återbäring är att förvärvet har gjorts och återbäringen söks av försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget. Återbäringen ska inte i något fall gälla den finska försvarsmaktens förvärv. En förutsättning är också att väpnade styrkor i Finland som hör till försvarsmakten i en annan stat som är part i Nato eller civilpersonal som åtföljer dem deltar i Natos gemensamma försvarsinsatser. Med officiellt bruk avses uttryckligen bruk i uppgifter som hänför sig till denna försvarsinsats. Den förutsättning som gäller officiellt bruk intas av administrativa skäl och för att tydligt avgränsa tillämpningsområdet. En motsvarande avgränsning ingår bland annat i paragrafens 1 mom. som gäller försvarsinsatser inom ramen för EU.

Enligt artikel 151.2 i direktivet får undantaget när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. Förfarandet med återbetalning tillämpas i Finland för närvarande heltäckande i fråga om förvärv som görs av i Finland belägna diplomatiska beskickningar, organ inom EU, internationella organisationer och försvarsinsatser som görs inom ramen för EU. Enligt förslaget ska undantaget på motsvarande sätt gälla också i fråga om försvarsinsatser inom Nato genom tillämpning av återbetalningsförfarandet, när de väpnade styrkorna befinner sig i Finland. Skatteåterbäringen ska också till denna del höra till Skatteförvaltningens behörighet.

Paragrafens nuvarande 2 mom. blir 3 mom. Av administrativa skäl ska förutsättningen för återbäring motsvarande den ändring som föreslås i 94 § 1 mom. 24 punkten i paragrafen vara att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro. Detta är förenligt med de förutsättningar som gäller försvarsinsatser inom ramen för EU samt de diplomatiska beskickningar och internationella organisationer som avses i 127 och 129 b §.

Paragrafens nuvarande 3 mom. blir 4 mom. Enligt momentet återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Denna period överensstämmer med de perioder som gäller i fråga om andra internationella aktörers ansökan om återbetalning av skatt. Av administrativa skäl ska ansökan göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Tidsfristen överensstämmer med tidsfristen för andra internationella aktörer. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Det föreslås att paragrafens gällande 4 mom. ska bli ett nytt 5 mom. som fogas till paragrafen. Enligt momentet ska Skatteförvaltningen bestämma närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

Det föreslås att den bestämmelse i 3 § 6 mom. i förordningen om mervärdesskatten som gäller försvarsinsatser inom ramen för EU ändras så att Skatteförvaltningen också på begäran av väpnade styrkor i Finland som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, bekräftar att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet eller att sådan försäljning av varorna och tjänsterna är skattefri när försäljningen sker i Finland.

7 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Det föreslås att de ändringar som förslaget förutsätter tas in i statsrådets förordning om mervärdesskatten (1356/2016). Enligt det bemyndigande som ingår i 221 § i mervärdesskattelagen närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utföras vid behov genom förordning. Enligt 72 d § 6 mom. förutsättningarna för skattefrihet skall påvisas så som stadgas genom förordning.

Förordningens 3 § 6 mom. gäller försvarsinsatser som görs inom ramen för EU. Enligt bestämmelsen bekräftar Skatteförvaltningen på begäran av en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet när försäljningen sker i Finland. Det föreslås att 3 § 6 mom. i förordningen ändras så att bestämmelsens tillämpningsområde utvidgas att också gälla försvarsinsatser som görs inom ramen för Nato.

8 Ikraftträdande

Den föreslagna lagen hänför sig till Finlands medlemskap i Nordatlantiska fördragsorganisationen och avses träda i kraft så snart som möjligt.

De ändringar som föreslås i mervärdesskattelagen ska tillämpas om en såld vara levereras, en tjänst utförs, en vara överförs från upplagringsförfarande eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § uppstår den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 26 j §, 72 d § 4 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten och 129 c §,
sådana de lyder, 26 j §, 94 § 1 mom. 24 punkten och 129 c § i lag 417/2022 samt 72 d § 4 mom. i lag 1265/1997, som följer:

26 j §

Om försvarsmakten i en medlemsstat eller i en stat som är part i nordatlantiska fördraget, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 4 eller 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i en stat som är part i nordatlantiska fördraget för användning av denna försvarsmakts väpnade styrkor i en annan medlemsstat än Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa väpnade styrkor deltar i en gemensam försvarsinsats utanför sin egen stat. Skattefriheten beviljas under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar.

94 §

Skattefri är import av följande varor

24) varor som importerats för användning enligt 129 c § av försvarsmakten i en annan medlemsstat eller försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro,

129 c §

Till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Till försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens

väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en gemensam försvarsinsats. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas om en såld vara har levererats, en tjänst tillhandahållits, en vara överförs från upplagringsförfarande eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § har uppstått den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 20 april 2023

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 26 j §, 72 d § 4 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten och 129 c §,
sådana de lyder, 26 j §, 94 § 1 mom. 24 punkten och 129 c § i lag 417/2022 samt 72 d § 4 mom. i lag 1265/1997, som följer:

Gällande lydelse

26 j §

Om försvarsmakten i en medlemsstat, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är medlem i Atlantpakten och deltar i gemensamt försvar eller när varorna och tjänsterna tillhandahålls civilpersonal som åtföljer dessa styrkor eller de är avsedda för styrkornas mässar och marketenterier, under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar.

Föreslagen lydelse

26 j §

Om försvarsmakten i en medlemsstat *eller i en stat som är part i nordatlantiska fördraget*, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 4 *eller* 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i en stat som är part i nordatlantiska fördraget för användning av denna försvarsmakts väpnade styrkor i en annan medlemsstat än Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa väpnade styrkor deltar i en gemensam försvarsinsats utanför sin egen stat. Skattefriheten beviljas under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar.

Gällande lydelse

94 §

Skattefri är import av följande varor

24) varor som importerats för användning enligt 129 c § av en annan medlemsstats försvarsmakt, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro,

129 c §

Till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

Föreslagen lydelse

94 §

Skattefri är import av följande varor

24) varor som importerats för användning enligt 129 c § av försvarsmakten i en annan medlemsstat *eller försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget*, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro,

129 c §

Till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Till försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en gemensam försvarsinsats. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas om en såld vara har levererats, en tjänst tillhandahållits, en vara överförs från upplagringsförfarande eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § har uppstått den dag lagen träder i kraft eller därefter.*

Statsrådets förordning

ändring av 3 § i statsrådets förordning om mervärdesskatten

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i statsrådets förordning om mervärdesskatten (1356/2016) 3 § 6 mom., sådant det lyder i förordning 465/2022, som följer:

3 §

Skatteförvaltningen bekräftar på begäran av en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland eller väpnade styrkor i Finland som tillhör försvarsmakten i en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet eller att sådan försäljning av varorna och tjänsterna är skattefri när försäljningen sker i Finland.

Denna förordning träder i kraft den 20 .